

17) Ændringsforslag under Nr. 42 af Samme, tiltraadt af Samme:

Position 157. Af Positionen udelades Bestemmelsen om „Hatte, Huer og Raffetter af Spaan og Kort“, og indsættes som Nr. 158 en ny, disse Gjenstande omfattende Position med Toldfats 1 Rd. 1 Kr.

vedtoges med 41 Stemmer mod 2.

18) Underændringsforslag af Brasch, Breinholt, Broberg, Danne-
skjold-Samsøe, Gaffner, Møgen, Mourier-Petersen, W. Petersen og
Ussing til Ændringsforslag Nr. 43:

Stedetfor „4“ sættes „6“.

vedtoges med 33 Stemmer mod 17.

19) Ændringsforslag under Nr. 43 af Finantsministeren, tiltraadt af Udvalget med den vedtagne Forandring:

Bestemmelserne om Vøj affattes saaledes:

Position 166. Vøj, animalsk og vegetabilsk samt Biværk „frit“.
— 167. Vøs og Vøjstaber 1 Rd. 6 Dre.
Uden Positions-Nr.: Andre Arbeider af Vøj som Galanterivarer.

vedtoges enstemmig med 37 Stemmer.

20) Lovforslagets § 1 med de vedtagne Forandringer

vedtoges enstemmig med 42 Stemmer.

Derefter fattes det næste Affnit, bestaaende af §§ 2—34 med de dertil hørende Ændringsforslag under Nr. 44—48 under Forhandling.

Ordføreren (Møgen): Det Forslag, Udvalget har stillet til § 3, findes omtalt i vor Betænkning. Det forekommer os at afhjælpe et virkeligt Savn i den gjældende Ret. I den gjældende Toldlovs § 13 have vi nemlig en Bestemmelse, hvorefter der af Varer, som indføres i upriviligerede Staters Skibe, erlægges et Tillæg til den tarifmæssige Told af dennes halve Beløb. Denne Bestemmelse værner altsaa om den danske Fragtfart. Men vi have ingen tilsvarende Bestemmelse for Varer, der indføres, ikke i upriviligerede Staters Skibe, men enten til Lande eller i privilegerede Staters Skibe, og som dog komme fra Lande, hvor danske Skibe og Varer behandles ugunstigere end andre Landes Skibe eller Varer. Vi have nu ikke set, at der vil være Grund til kun at opstille en høiere Told i de Tilfælde,

hvor Varer indføres paa den Maade, som den gjældende Ret omhandler; men vi have ment, at denne Bestemmelse burde have sit naturlige Supplement i en tilsvarende Bestemmelse for de Tilfælde, hvor Varerne indføres paa anden Maade, og vi have derfor i Udvalget enedes om at stille dette Forslag, som dog i Formen afviger fra Bestemmelsen i den nu gjældende Toldlovs § 13, hvorefter Forhøielsen indtræder som obligatorisk, medens den efter Forslaget kun skal kunne sættes i Kraft ved kongelig Anordning; da vi have ment, at der i det konkrete Tilfælde kunde være Grunde, som kunde gjøre det ønskeligt, at man ikke satte denne Bestemmelse i Kraft. Som Exempel skal jeg blot nævne det Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om Varer, som ikke kunne faas fra noget andet Land end netop det bestemte Land, hvorom Tolen er, og hvor altsaa Forhøielsen maatte antages at ville ramme netop Forbrugerne. I et saadant Tilfælde er der selvfølgelig ingen Grund til at paahyde Forhøielsen og derved paalægge Landets Borgere en for-